

[Kristian Nygaard.]

Resolutionen slutter saaledes:

„Vi ønsker derfor klart at sige, at en saadan Form for Tilvejebringelse af Pengemidler er uforenelig med det Syn paa det folkelige Ungdomsarbejde, som de danske Delingsføreres Arbejde hviler paa.“

Det radikale Venstre kan fuldt ud slutte sig til disse Betragtninger.

Naar De Danske Gymnastikforeninger saaledes melder fra, kan Staten maaske faa endnu flere af Aktierne, og det hele nærmer sig da et rent Statsforetagende.

Ser man paa Bestyrelsens Sammensætning, springer det straks i Øjnene, at Generaldirektøren for Skattevæsenet skal være Formand, og han vil sammen med de forskellige Ministeriers Repræsentanter komme til at udgøre Flertallet i Bestyrelsen. De 4 Medlemmer fra Idrætsorganisationerne — og der er maaske altsaa kun Plads til 3 — skal se sig godt for, om de overhovedet kan komme til at gøre sig gældende under disse Arbejdsvilkaar.

Det er maaske forstaaeligt, at Flertallet inden for Socialdemokratiet kan føle sig tilfredsstillt med denne Lovgivning. Det er mere uforstaaeligt, at det er Venstre, der har kunnet forelægge et saadant Forslag, men mine Bemærkninger skal ingenlunde opfattes, som om Det radikale Venstre skulde være Modstander af en fuldt ud rimelig Statsstøtte til dansk Idræt. Det er vi afgjort ikke, men det er Maaden, hvorpaa man her søger at løse Spørgsmaalet, vi kunde ønske anderledes. Lovforslaget giver jo ingen som helst Sikkerhed for, at der bliver nogen nævneværdig Støtte til Idrætten. Vi ved endelig heller ikke ordentlig Besked om, hvad der her virkelig er Brug for. Det er dog trods alt saadan, at dansk Idræt under de hidtil gældende Vilkaar har samlet endda meget store Skarer af dansk Ungdom, og jeg har ikke Indtryk af, at der her har været stillet urimelige Krav til Idrættens Udøvere i Almindelighed. Sportspladser og Forsamlingshuse ligger spredt ud over Landet, og der kommer stadig nye til, navnlig Sportspladser. Naar det gaar saa langsomt med Fornylelsen af Forsamlingshusene, er det ikke altid Pengemangel alene, som har Skylden. I København er Spørgsmaalet om Idrætspladser og Gymnastiksale et Problem, som i særlig Grad trænger sig paa til Løsning, det forstaar jeg, men det maa her som andre Steder være Kommunens Sag med Støtte fra Staten at søge dette Spørgsmaal løst paa tilfredsstillende Maade. Under de givne kendte Forhold har dansk Ungdom mig bekendt klaret sig idrætsmæssig meget pænt,

baade hjemme og ude. Har ikke Dannebrog vajet ved store Idrætsfester lige op til 1948 over snart sagt hele Kloden?

Men naar det er saaledes, forekommer det mig værd at overveje, om det ikke ogsaa i Fremtiden vilde være bedst, om det blev Idrættens egne Folk, som igennem deres Organisationer klarede deres egne Problemer. Der ligger jo ogsaa en sund og naturlig Udvikling for dansk Ungdom af i Dag i at gaa i Spidsen, naar denne betydelige Side af Sagen skal løses. Her bør Staten ikke være Barnepike — hvis det da ikke netop er for at faa de 20 pCt. plus Afgiftspengene af Gevinsterne ind i Statskassen. Disse Penge mener jeg Staten bør kvittere af Hensyn til dansk Idræts stolte Tradition.

Der er tre Ting, som dansk Idræt har Brug for i Dag, og som det offentlige bør støtte. Jeg tænker her paa Fremskaffelsen af Gymnastiksale og Idrætspladser, dernæst paa Uddannelsen af Gymnastiklærere og Instruktører for Lederne af Boldspil og anden fri Idræt, og endelig forekommer det mig, at Staten i højere Grad end hidtil bør støtte store Idrætsstævner, der ofte er meget kostbare at arrangere. Det radikale Venstre agter derfor at stille Forslag om en klækkelig Forhøjelse af det Tilskudsbeløb, der hidtil har været ydet til dansk Idræt, saaledes at Idrættens Udøvere i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, kan gennemføre deres naturlige Opgaver. Men vi mener, at Pengene hertil skal skaffes til Veje gennem Bevilling paa sædvanlig Vis. Det radikale Venstre kan derfor ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse her i Folketinget.

Til allersidst blot et Spørgsmaal: Hvis Lovforslaget vedtages, er det saa Mening, at Loven ogsaa skal gælde for Færøerne? Der staar ikke noget derom i Lovforslaget.

Alfred Jensen: Vort Partis Syn paa en Lov af den Art, som her er foreslaaet, er ikke blevet mildere siden i Fjor, da vi stiftede Bekendtskab med Forslaget med den underlige Titel Forslag til Lov om Tipping. Jeg vil ved denne Lejlighed gerne slaa fast, at vi har akkurat den samme Opfattelse af Idrættens Betydning, som de tidligere ærede Ordførere har givet Udtryk for. Vi erkender, at der her foreligger ikke alene et fysisk, men ogsaa et moralsk Spørgsmaal. Vi har paa et ret tidligt Tidspunkt rejst Spørgsmaalet her i Folketinget for at faa en tilfredsstillende Løsning af Idrættens og Sportens Forhold. Vi har gjort det, fordi vi ligesom alle andre Partier her erkender, at de Kaar, hvorunder Idrætten arbejder, ikke er tilfredsstillende. Det vil ikke være nød-